

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **K. O.**, zast. Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem v Plzni, Na Jíkalce 13, proti žalovanému **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 1. 2005, č. j. 60 Az 169/2004 - 15,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupci stěžovatele Mgr. Romanu Seidlerovi, advokátovi se sídlem v Plzni, Na Jíkalce 13, **s e p ř i z n á v á** odměna 1000 Kč a náhrada nákladů 75 Kč, celkem 1075 Kč, které mu budou vyplaceny do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Plzni, kterým byla odmítnuta žaloba stěžovatele na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2004, č. j. OAM-732/LE-04-05-2004. Tímto rozhodnutím byla žádost stěžovatele o udělení azylu v České republice zamítnuta dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Usnesení o odmítnutí žaloby napadl stěžovatel včas podanou kasační stížností.

V kasační stížnosti proti tomuto usnesení označil stěžovatel rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje a požádal o ustanovení advokáta. Stěžovatel v kasační stížnosti dále uvedl, že po vzájemné konzultaci s advokátem tento soudu sdělí, s čím stěžovatel nesouhlasí ve věci rozhodnutí žalovaného a s čím nesouhlasí ve věci usnesení krajského soudu. Zároveň uvedl, že neumí česky a proto nechápe význam některých slov, zvláště pak v oblasti práva.

Usnesením ze dne 11. 3. 2005 soud stěžovateli ustanovil advokáta Mgr. Romana Seidlera jako zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesení bylo řádně doručeno stěžovateli i ustanovenému zástupci dne 16. 3. 2005. Dne 5. 4. 2005 usnesením č. j. 60 Az 169/2004 - 39 vyzval krajský soud zástupce stěžovatele, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti, a to tak, že uvede v jakém rozsahu a z jakých konkrétních skutkových i právních důvodů rozsudek krajského soudu napadá, uvede, kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno stěžovateli a dále doplní, z jakých důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. se rozhodnutí napadá. Současně byl zástupce stěžovatele poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost ve lhůtě doplněna, soud kasační stížnost odmítne. Výzva byla zástupci doručena dne 12. 4. 2005. Ustanovený zástupce kasační stížnost v uložené lhůtě nedoplnil.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.)

V daném případě stěžovatel neoznačil důvody pro podání kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., neuvedl v jakém rozsahu usnesení soudu napadá, neuvedl, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno ani nezformuloval závěrečný návrh kasační stížnosti.

Kasační stížnost stěžovatele tedy neobsahovala základní zákonné náležitosti stanovené § 106 odst. s. ř. s. Krajský soud proto vyzval stěžovatele k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Krajský osud v Plzni ustanovil stěžovateli zástupce advokáta podle ust. § 35 odst. 7 s. ř. s. V takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát. Ustanovenému zástupci stěžovatele náleží odměna za 1 úkon /§ 11 odst. 1, písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb./ ve výši 1000 Kč /§ 9 odst. 3, písm. f) § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb./ a 75 Kč režijního paušálu (§ 13 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Celkem mu náleží odměna ve výši 1075 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu